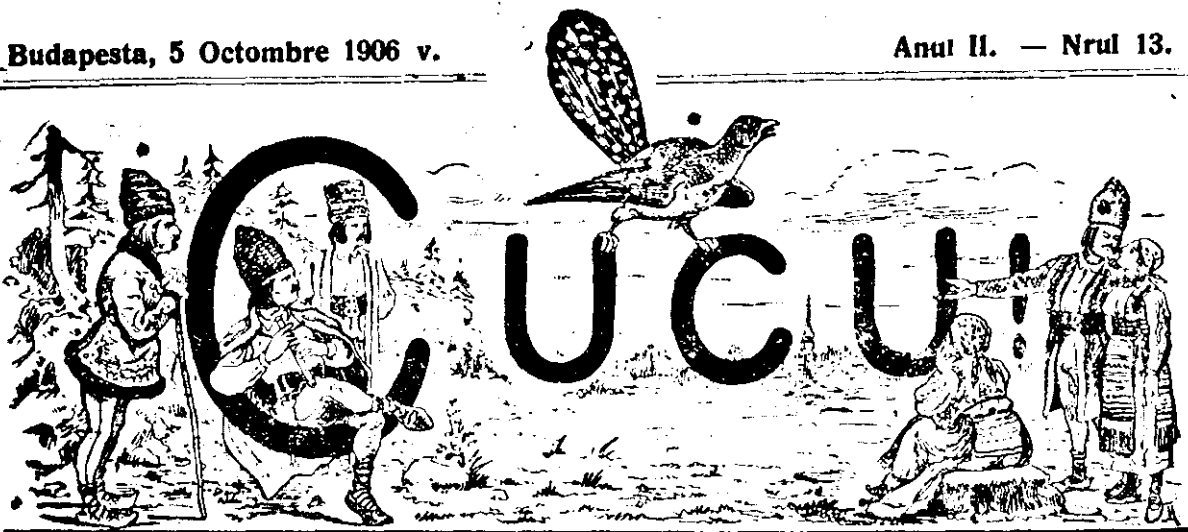

FOAIA UMORISTICĂ POPORALĂ.

Prim-redactor:

Abonam.

Apare în Duminica a 2-a și a 4-a din
fiecare lună.

NICU STEJĂREL.

pe 1 an — 2 cor. | pe 1/2 an — 1 cor.
Un număr 4 fil.

Red. și administr.: Bpesta, VII., István ut 11

CUCU LA ISPOZIȚIE.

Cucu cântă.

Mierla zice:

— „Unde mergi tu măi voinice?”

— „Mă duc, soră 'n altă țară,

Vezi, că vine eara iară

Și nu pot trăi p'afară.

Mă duc la mama vecină

Să mai șăd cu ea la cină

Să'mi simț inima deplină.

Și să văz ce-a mai făcut

De când nu ne-am mai văzut.

Și-am aflat-o sănătoasă

'Ntinerită și frumoasă.

Și m'a și primit cu drag

Ca cucu frunza de fag.

Noi ne-am dus o ceată 'ntreagă

Adunați din valea largă

A fostei cândva „Crișana,”

„Ardeleana” — „Murășana”.

Am plecat toți chiuind

La Mama cu drag gândind

Și din gură întonând:

Fă mă doamne-o rândunea

Să sbor cătră Maica mea.

*

Am plecat dela Arad

Cu cei sosiți dela Brad,

Toți într'o tovărăsie,

Ca Dumnezeu să ne ție

Precum vorba din poveste

Că nainte mult mai este.

Avem cu noi protopopi

Și-o mulțime de alți popi,

Redactori și advocați

Și-o lume de angloați,

Cu dragi țărani presărați.

Dar aveam și preutese

Dintre cele mai alese;

Și-apoi alte domnicele

Drăguțe și sprietenale

Să te tot petreci cu ele.

Era una mândră, 'naltă

Ca trestia de pe baltă

Cu sprâncenele 'nbinale,

Cu capul cam dat pe spate..

S'o săruți pe nemâncate!

Dascălii erau în frunte,

Că ei știu cânta mai multe;

Și era și-o dascăliță

Mândră ca o porumbiță

Și harnică de guriță.

De nu s'ar ști si...ta

Pe o lume nu o-ai da!

Destul că mergând pe drum

Ne-am gândit și la podrum.

Și iubitul popa Moțu

Și-a nimerit pe drum hoțu

Și vinul seu din Cuvîn

S'a prefăcut în senin!

*

Am ajuns la Dunăre.
 Apa era tulbure
 Dar când pe ea am pornit
 Îndată s'a limpezit.
 Cucu i-a zis cu blândeță :
 — „O! Tu, Dunăre măr ață,
 Ai crezut Tu vre odată
 C'o să vezi pe unda'ți lată,
 Ceata celor ce-au pornit
 Din apus și Răsărit
 Ca să se 'ntâlnească 'n horă
 Frați cu frați, soră cu soră!“

*

Plutind pe Dunăre 'n jos
 De-odată un glas voios
 Ne strigă: Aici Ungaria-i gata,
 Priviți colo 'n coastă Peatra
 Pe care-i scris: „*România*“.
 Ura! Vivat România!
 Strigăm toți cu veselie.
 Și uitând de ori ce chin
 Am pornit spre Severin,
 Unde mulți ne-au așteptat
 Cu muzica. Am cântat
 Un „Deșteaptă-te“ 'nfocat,
 Iar la statuă-am jucat
 Hora mândră a unirii,
 A iubirii și 'nfrățirii.
 Popa Moțu ne privea,
 Se privea și să 'ntreba:
 Oare Doamne, sfinte Doamne,
 Sunt eu treaz — ori văz fanteame,
 Prota P. îl desmerda
 Și cu lacrimi îi zicea:
 — „*Fi-va încă, fi-va*
Ginta noastră mare
Ca odinioară strălucind.
Sta-va lumea plină de mirare
Nația Română preamărind! —“
 Biberea, cam răgușit
 Tot striga neconținut:
 — „Preoți cu crucea 'n frunte“ ..
 Să meargă pe 'ntrecute! ...
 Am cinat și ne-am culcat
 Iar dimineață am plecat
 Pe-a țării mândră câmpie,
 Ca Dumnezeu să ne ție,

S'ajungem la mama-acasă
 Să ne-așazăm după masă.

*

Am ajuns, ne-am poposit.
 Maica cu drag ne-a primit.
 Și pe toți ne-a sărutat
 Și'n brațe ne-a legănat,
 Apoi fraților ne-a dat,
 Cari așa fel ne-au primit
 Cum noi nici n'am fi gândit.
 Dar frații mai au și mașteri
 N'ar mai face spor la nașteri:
 Grecii-turcii s'au grăbit
 Și la fel ne-au pungășit.
 Facă-i dracu sânge-reci,
 Că noi nu știam de-s Greci.
 Cei dela „*carul cu bere*“
 N'ar mai avea dor de miere,
 Că pentru un pește pârlit
 De cinci lei ne-au jupuit.
 Înghițire-ar noduri seci
 Să ne ție minte 'n veci! —
 „Ce poftiți?.. Ei tot ne 'ntreabă
 — „Ce poftim! e altă treabă,
 Zice popa Felnăcan ..
 — „Adă de mâncat fârtate“ —
 Strigă apoi și Bogdan
 Că-s flămând ca un Țigan! —
 — „Avem carte de bucate“ —
 Și 'ncepe a le 'nșira toate:
 Zupă, Razol, Mititei
 Și Gheveci cu Govăzei, —
 Carne friptă la grătar
 De taur zi de măgar
 „Ochiuri scoți, pui de 5 ani,
 Albi-ca pielea de țigani;
 Frigăruie, musaca
 Și altele tot ca .. ca ..
 Varză cu sarmale seci
 De'ți pocnesc după urechi:
 Vrăbiuță friptă 'n fugă
 Ca s'o rozi, să țiș'ajungă
 Un ceas mereu trecător,
 Să te crezi rumegător;
 Jumări de ouă ratata
 Clocite pe jumătate ...
 Și-avem „Crimvirș“ cu hirean
 Ce sunt gata de un an.
 Și mai avem .. O! ce-avem
 Noi tot cu drag vi-le dăm

Numai bani se căpătăm
Să-i trimitem în Balcani
La frații noștri grecomani
Să lucre ca să stârpească
Vița voastră Rnmânească.

*

După ce ne-am săturat
Am mers și am vizitat
Expoziție măreață
Erai par'că în povești
Nu'n orașul București.
— „Cine-i cel mai mare aici?“
Întreb de niște voinici.
— „Domnul Istrat poruncește,
Că tot dânsul cârmuește.“
— „Bine, dar ce-e Istrat?“
Întreb eu de celalalt.
— „Păi, Istrat... Domnu Istrat...
Domn adică, om bogat...“
— „Nu așa, ci ce rang are, ce-i
Istrat?“
— „Păi, nu'nțelegi ce-i Istrat
Istrat e doar tot Istrat,
Om cu minte și 'nvățat;
Poate eu sunt vinovat
Dac'asa l'au botezat
Cu numele de Istrat?“ ...

*

După ce am isprăvit,
Ne-am strins cu toți și-am pornit
Să vedem și Marea Neagră.
Era cu noi ceata 'ntreagă
Și treceam timpul în glume
Cum, nici nu le-aș mai ști spune.

*

La Constanța ne-au primit
Popor și primar iubit
La statua lui Ovid.
Cucu privind Marea Neagră,
Să pune și o întreabă:
— „Ai crezut tu, Mare Neagră,
Că e ceva ce ne leagă
De tine și malul tău
Și de cei ce-i vezi mereu?
Sunt suspinele adânci
Cari despică munți și stânci
Și plutesc în depărtări
Ca lacrimile pe mări,
Străbătând din pept în pept

La tot Românașul drept...
Voi, Dunăre, Mare Neagră,
Voi știți frați cum se leagă,
Căci voi sorbiți cu mult dor
Lacrimile tuturor!“ ...

Dascălul Fridolin din Șeitin.

Joșca Moldovan din Arad stă să sară
din piele de bucurie c'o ajuns președince
la Reuniunea noastră.

Și cinstea asta însă numai mie are
se mi-o mulțamească. Și anume din
motivul că n'am fost acolo. Că de eram,
de bună samă făceam și eu — ca
ceialalți: Votam cu el. —

*

Nu știu ce mama dracului face firma
de falioane și prapori din Viena de nu'mi
mai răspunde. Am comandat pe numele
comitetului trei rânduri de odajdii și
cinci prapori cu condiția ca la sosire
să capete 50 coroane. De celealalte rate
apoi grija mea. Numai de-ar sosi odată.

Serbustoc!

PĂCALĂ LA DRUM.

Păcala nostru, om vestit
De snoave și de chefuit, —
După ce a mai gătat
Cu trebșoarele prin sat,
S'a socotit să mai meargă,
Să mai facă câte-o treabă,
Și pe la alți cunoscuți,
Popi creștini și dascăluți.

*

Dar singur nu prea mergea,
Ci cu sine mai ducea
Și pe moșul Văsălie,
Om cinstit, de omenie,
Cărunțit în „ctitorie“!
Și „ctitorul“ Văsălie,
Iubitor de veselie,
La vorbă se potrivea
Cu Păcală, și-i plăcea
Să asculte
Glume multe;
Deci bucuros se ducea
Cu el pe unde-l poftea! —

*

„Măi slugă, măi Pintilie
„Fugi după moș Văsălie,
„Spune-i să vie la mine,
„Să-i dau o veste de bine.
„Înțelesu-m'ai voinice?...
„Un pas colo — altul ice!“
Moș Văsălie sosește,
Cu Păcală se 'ntâlnește
Și după cum se 'nțeleg
Amândoi drumu-și aleg
Fără doar — și ocoliș
Tocmai cătră Pauliș!
C'acolo-i vinul curat
Din care dac'ai gustat,
Colea pe când te „trezești“,
Tot apă rece poftesti!
În acel sat minunat
Este si-un popă 'nvățat
Cărui-i place
Glume-a face,

*

Se pun amândoi la cale
Si-o iau pe Murăș la vale,
Tot glumind și povestind

Și cu hohote râzând.
Pe când râdeau mai cu bine,
Iată, o căruță vine.
Păcală cu ochi de vultur
Privind șice: „Ăla-i Ungur!
Și e numai singurel...
Ne suim și noi la el.

Vezi că suutem cu noroc
Ajungem curând la loc“.
Căruța mereu venea
Dindărăt, s'apropia
Și Păcală — cum vedea
Că omul lui nu-i Ungur,
Că-i cu nasu prea de vultur
„Mă-i, Vasă, ăsta-i Jidan,
„Bată-l paștile de an.
„Însă nu face nimic
„Nu te teme nici un pic“.
Îl rugăm noi frumose
Pân' ne vedem lângă el
Ș'apoi grija mea de el!
Ți-i învăț de-a lui „Haham“..
„Când voi face eu: „ham

[ham“...

„Tu se crezi, că am turbat
„Și umblu după mușcat!
„Jidanul om sperios,
„Și de fire prea fricos,
„O să-ți de frânele ție
„Și el pe jos o să vie.
„Griji bine moș Vasilie,
„Să faci cum îmi place mie!“

Tocmai când s'a isprăvit
Treaba lor de sfătuit,
Jidanul cu caii săi
Trece tocmai p'lângă ei.

*

„Noroc bun, și bani jupâne
„Să-ți de Domnul azi și mâne;
„Da n'ai face-atâta bine
„Să ne lași pe lângă tine?
„Fă atâta bunățate,
„Vezi, că moșu-i cărnă despate
„Și mi-i jale să-l mai trag
„Așa pe jos, că-i beteag...
„Ș'apoi pentru osteneală!
„Ne vom face socoteală!

*

Jidanu bun bucuros
De „gescheft“ și de folos,
Îi sue pe amândoi
— Pe șezutul dinapoi —
În căruță ș'apoi hai!
Dă să meargă bieții cai..

*

Merg, cam de-osvârlită bună.
Păcală face la spumă!
Dela o vreme: „ham, ham,
ham“)
— De caii tresar în ham!
Jidanu 'napoi privește
Și se miră când zărește:
Păcală cu ochi pe dos
Și la gură tot spumos;

Văsălie înlemnit
 Și la o parte ferit,
 Stătea trist și năcăjit.
 Apoi s'a rugat frumos
 De jidan, să-l lase jos!
 Jidanul fricos din fire
 Nu stete mult pe gândire
 Ci întreabă: Ce-i cu voai?...
 Eu merg pe jos, zic și zoai?"

*
 „Ce să fie dragul meu?
 „Ia, Păcală-a dat de rău;
 „Mai deună-zi, precum vezi,
 „L-a mușcat între livezi,
 „Un câne mare, turbat
 „Și acum l-a apucat..."

„Vai, de mine, zic și zoai,
 „Eu nușed mai mult cu voai..
 „Hai, muna thu cai, frumos
 „Și eu după voai pe jos..."

*
 Păcalăiar: „ham, ham, ham“
 Iuda peste cal și ham
 Una, două, hopa țup,
 Sare iute ca de lup.
 Se duce acum pe jos
 Mult voios și bucuros,
 C'a scăpat de om turbat
 Sănătos și nemușcat. —
 „Mână acum măi Văsălie,
 „Să ne facem veselie
 „Dar mână, cam pe furis
 „Să trecem prin Pauliș
 „Și să mergem la oraș,
 „Să mâncăm ș-un „papricaș“

„Și să bem bere domnească
 „Batăr luda să plesnească!
 „Nu muna cai așa thare,
 „Che capeta gutunare...
 „Nu bate așa la ei.
 „Che capeta șoriceii...
 „Vai, vai, vai, caluții mei!...

„Taci măi ludo, nu lătra,
 „Că trăsura-i tot a ta;
 „Noi numai ne 'ncăruțăm,
 „Pân' la oraș să vedem
 „Ce-om nimeri să gustăm
 „Și trăsura ți-o lăsăm
 „La un birt ca s'o găsești,
 „Și-apoi ce-o fi să plătești.
 „Mână Văsălie gros —
 „Lasă vie el pe jos...
 Vezi, că-i șede chiar frumos.

Mâne zi cam pela prânz,
 Vine-un jidan stors de plîns;
 Amărât și necăjit,
 Ca omul cel păgubit
 Și 'ntrebă din birt în birt....
 Abia după un tîrziu mare,
 Află birtașul la care
 Petrecuse 'n veselie
 Păcală cu Văsălie!
 Mergă iute, ce-o să fie?
 Și vede cu bucurie
 Că-s toate la locul lor
 Precum le avea cu dor;
 Căi 'n bun loc așezați
 Săturați și adăpați;
 Îi și scoate la trăsura
 Și-i prinde glumind din gură

Și-apoi vrea să mearg' - acasă,
 Dar birtașu 'ncăle-i iasă:

„Mai întâi la socoteală,
 „Apoi, frate, la porneală!

„Ce?... inchi am de plîtit?
 „Nu-i destul chit am fugit?
 „Vai, și vai, chit n'am murit!

„Ai murit, și n'ai murit,
 „Ai fugit, ori n'ai fugit,
 „Eu nu te-am păfugărit,
 „Să zici că n'ai de plătit!
 „De ce n'ai venit mereu?
 „Dac'a fugi ți-a fost greu?

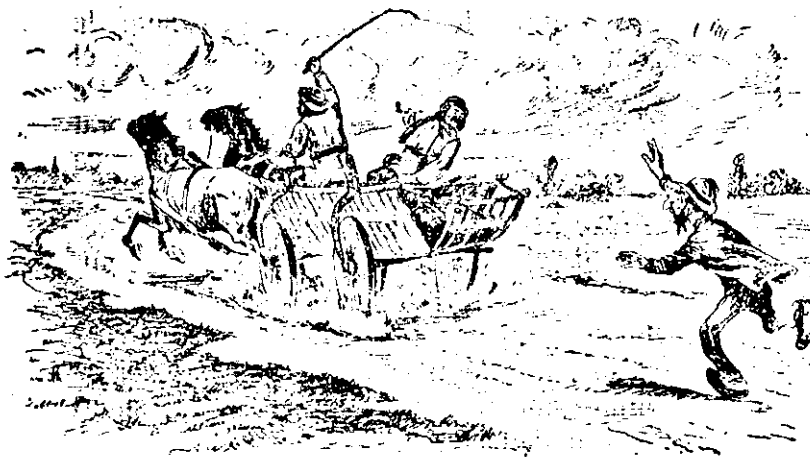
„Bine, frate, eu fugit,
 „Che la mine pacalit,
 „Un valah afurisit,
 „Și rămas ca vai și vai
 „Fără cheruța și cai!...

„Taci jidane, nu te face,
 „Că mie gluma nu-mi place.
 „Ce'mi vorbești de vai și vai:
 „Doar n'ai căruță și cai?
 „Mi-a spus frate-tău o glumă,
 „Care nu o uît nici o lună!
 „Care frate?
 „Eu n'am frate,
 „Frate-mi murit diparte!...

„Murit, dracu să te ia,
 „Că doar cu căruța ta
 „A venit, mai cu un om,
 „Și nu m'a lăsat să dorm
 „Nici un pic, o noapte în-
 treagă

„Tot cu glumă și cu șagă
 „M'a ținut — că doară,
 doară

„Te leagă dracu cu-o sfoară
 „Și te trage pân' la el
 „Să nu steie singurel!
 „Dar tu, tîrtane bătrîn
 „Ți-ai aflat vr'un alt stăpîn;
 „Uită hainele pe tine
 „Murdărite toate bine;
 „Ai și plîns, — te-a și bătut,
 „Doamne, bine-a mai făcut!

„De sigur te-ai chefuit,
„Și la plată ai fugit!“

„Și mi bate Jehova
— Incepe a se jura —
„Dache fost io undiva,
„Ci la mini pacalit“...
„Taci, iudă afurisit!
„Iar începi a le minți,
„Ca să scapi fără a plăti?...
„Banii jos, plătește tot,
„Și apoi să te văz la pod!
„Tathi, Mami, Sali, Draghi...
„Ce se fachi, ce se fachi?...
„Nu te mai boci, tărtane,
„Caută-te bine prin haine,

„Că frate-tău mi-a spus bine
„Că banii sunt toți la tine;
„Și ai lui i-ai luat toți,
„I-ai lăsat abia trei sloți;
„Doi din ei a cheltuit
„Cu omul său cel cinstit,
„Și cu unul a pornit!
„Ceialaltă tu ai să-i dai,
„De vrei căruță și cai!“
„Da chit face suma toată?...
„Nu-i așa mare socoată:
„Au mai rămas neplătiți
„Două-zici-și-cinci florinți!
„Frate-tău e boier mare,
„Poftește scumpă mâncare
„Și vin de cel franțuzesc...

„Dar ce să-ți mai povestesc
„Și aici să zăbovesc?
„Frate-tău e om cinstit
„Iar tu ești un prăpădit.
„Plătești tărtane ori ba,
„Ori căruța e a mea?“
„Plătesc, mă rog, ce să fac
„Dacă am dat de așa drac!“
Jidanul plătește greu,
Dar se mângăie mereu:
„Chind prind „omele“ prin
sat,
„Atunci facem eu turbat
„Și nu lăsăm nemuscat!
„Se ține minte la mine,
„Chind fugit eu ca un chinel!“

Moșul și Nepotul.

Moșul: Fost-ai, măi nepoate, la concertul din Pecica?

Nepotul: Cum să nu fiu, ști că mie îmi plac cântările frumoase.

Moșul: Și cum ți-a plăcut acel concert?

Nepotul: De minune. A fost foarte frumos.

Moșul: Vezi, ce cor bun are Pecica. Așa ar trebui și la noi.

Nepotul: Are pe sărăcia, Moșule, nici Pecica n'are cor, precum n'au nici celelalte sate tari și mari de pe aici.

Moșul: D'apoi cum se poate, că doară Pecicanii au cântat?

Nepotul: Da Pecicanii, dar de cei adunați cu pălasca, ca la nuntă. Cor stabil de plugari nu are.

Moșul: Cum așa?

Nepotul: D'apoi iac'asa, că și frații Pecicani, Nădlăcani, Șirieni, zic ca cei din Căcărău și Budureasa: că nu pot da mai mult dascălului de trei sute zloți. Apoi pentru trei sute zloți să le înveță dascălul 100—200 prunci, să le cânte în strună, și să le mai facă și cor?...

Inașul lui *Wekerle*, care n'are altă slujbă decât să șază pe scaun la ușa, să-i umple dimineata pipa și sara să i-o scuture de băgău, are șase sute de zloți, cost domnesc cât poate mânca el cu familia, haine câte poate rupe. Pe deasupra: lumină, căldură, venit separat dela cei ce intră și ies, și un cortel ca a notarului Momac din Pecica.

Moșul: De aia ne merge noauă rău pe tot locul, că nu plătim pe cei ce ar trebui.

Nepotul: Așa-i, zău, Moșule. Sănătate bună!

Moșul: Să fi sănătos. Și când vei ajunge membru în comitet să nu suferi prostii de astea.

Sus măi Khobi nu thi dha,
Joacă ca'n Cimișoară
Unde Valachii cel prost
Vrut să stricat lucru nost.
Asthă nhoai nhu poți lasa,
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

*

Ilavem nhoai la țutuliști,
Chare ține pipa 'n dhinți
Și phintru 'n pic dhi rachie
Face athita galagie,
Chit dhi ris mai nu chrepa
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

*

Khon placit șpir dhi buchate
Un litru și jumathathe;
Nácii dhat bhoghoi dhin pipa
Și jucat toți hallarippa.
Hallarippa! Nhu thi dha,
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

*

Vinit și muerile
Și beut cum scrofele

Rachiu, bhare și ce fost,
Și saerat pe placul nost.
Sus muere, nu thi dha,
Șaidiridi dhi dhi dha!

*

Achum vinit polițai
Și toți fugit — fost musai,
Che polițai blestemat
Și la protocol luvăt
Pe țutuliști — zic și zoai
Șaidiridi — vai, vai, vai!

*

Achum scris noi la țaitung
Pun la Pesta se ajung:
Che Valachii făcut larma
Nhoi bogat bhine dhi sama
Nhoi nhu focut nimicha
Șaidiridi, dhi, dhi, dha!

*

Vungurii credhe la noai,
Nhu la Valachii dhi ghoai,
Nhoi remune tot cinstit
Și Valachii urgisit.
Sus Sali și Rachella
Șaidiridi dhi, dhi, dha!

Popa Untură cu popa Uscătură.

Unt: Serbus soațe. Fost-ai la lspoziție?

Uscăt: Fost.

Unt: Mă mircă te-a lăsat sgârcenia. Da după câți galbeni flueri a pagubă?

Usc: După nici unul soațe, că eu am trăit pe sărăcie, nu ca cealalți și ca Bocu dela „Tribuna“ care plătea un leu pentru un strugur cu zece boabe — și acelea acre.

Unt: Nu căuta ce a mâncat Bocu, ci unde a mâncat? Că în București sunt hoteluri unde dacă te restaurezi pe un scaun cinci minute, ori dai francu, ori îți ia fracku.

Usc: Istina. Asta-i altă socoteală.

Unt: Dar cum ți-ai petrecut?

Usc: Pe drum mai bine ca ori unde, că era Cucu cu noi și atâtea nărozii ne mai făcea cu teologul Albani, de ne țineam de foale — de răs.

Unt: Eu mai aveam înțeles să zic că „mă țineam de foale“, dar tu, Uscătură ce ești, de ce foale dracului te-ai ținut? ...

Usc: În București ne-am respirat ca

făina orbului din Brăila. M'aș fi petrecut cu popa Rimbaș din Brad, dar era cu Doamna și nu-l lăsa de lângă ea nici un minut.

Unt: Vezi ce bine e să ai tot drăuna lângă tine un inger păzitor?

Usc: Bine, bine, dar ști, câte odată tot ai mai schimba și pe inger cu câte un „drăculeț — cu părul creț“ ...

Unt: Ha, ha, ha! Tot al dracului ești tu câte odată soațe.

Usc: Ba acum te las pe tine, că eu plec după bir! —

N'are trebuință.

— „Ajutor! ajutor!“ — strigă Vasile, pe care îl jefuia un tâlhar.

— Taci din gură, nu striga, că n'am trebuință de ajutor — îi răspunde tâlharul.

Ce scrisoare urită ai domnule candelist asta nici un bou nu o poate ceti.

— Pardon domnule n'am știut, că o veți ceti dumneavoastră!

Țiganul la spovadă.

Ci că odată țiganul Rusalin, în tot cortul mai bătrân, se duse la popa să se spovedească, după legea creștinească. Popa îl întrebă: Rusaline față bătrână în trecuta săptămână, n'ai furat nici o găină? Rusalin cu dulci cuvinte Doamne ferește, părinte; Popa: „mă bucur că tea-i îndreptat. Dară găște n'ai furat? nici curce, nici rețe? dela oameni din cotețe? Țiganul s'a și jurat: „să stau la noapte pe pat, dacă ceva voi fi furat. Popa atunci îl laudă, să-și facă cruce-l învăța: țigauul se depărta, vesel ajunsese afară și șopti la urechia țigancei, care-l aștepta să vadă ce-i? El zise: „Vai ce bine-i că nu mă 'ntrebă și de porcei!“

— Mamă, cumpără-mi o dubă?

— Nu, pentru că ai face prea multă larmă.

— Oh, nu mamă, îți făgăduiesc că nu o voi bate, fără numai când vei dormi tu! —